

GAZETE YBFL

SAYI 48

27.05.2022

19 MAYIS KONULU KOMPOZİSYON YARIŞMASI İLÇE BİRİNCİLİĞİ ARKADAŞIMIZ ELİF ÖNEL'DEN

VATAN SEVDALILARININ ÖYKÜSÜ

Yıl 1919, Mayıs'ın 16'sı, yakıcılığını kaybeden güneş ufukta yerini alırken Bandırma Vapuru, İstanbul'un Galata Rıhtımı'ndan ayrılmış; ülkemizin kaderini değiştirecek olan yolculuk için önemli misafirlerini, Kız Kulesi açıklarında bekliyordu. Bu bekleyiş sürerken vapurda silah ve cephane istemedikleri için vapuru denetimden geçirenler bilmiyorlardı ki asıl silah ve cephane Mustafa Kemal'in zihin sarayındaydı.

Mustafa Kemal, Bandırma Vapuru'na binmeden önce Beşiktaş'taki evine gitmiş-
nım ve kız karde-
ile vedalaş-
helallik al-
gemide
daşı ola-
yordu.

bir gemi
Bandır-
ru'nu
planları
dair ma-
almıştı
Bey'den.

rine gemi-
İsmail Hakkı
rotasında deği-

Bu yüzden İngilizler ancak tehlike devam ediyordu çünkü kırk bir yaşındaki yorgun Bandırma Vapuru, daha önce Karadeniz gibi hırçın dalgaları olan bir denize çıkmamıştı. Bu nedenledir ki kimse geminin bu yolculuğu tamamlayabileceğine ve Karadeniz'in dalgalarına dayanabileceğine inanmıyordu. Lakin Kaptan Hakkı Bey'in tecrübesi, Mustafa Kemal'in vatan sevgisinden gelen cesareti ile birleşince hiçbir engel Bandırma Vapuru'nun önünde durmadı. Böylece ölüm riskini göze alan vatan sevdalıları, 19 Ma-

ti. Annesi Zübeyde Ha-
şi Makbule Hanım
mış, onlardan
mıştı zira o
ölümün yol-
cağını bili-
İşgalci İn-
gilizlerin
yollayıp
ma Vapu-
batırma
olduğuna
lumut da
Rauf

Bunun üze-
nin kaptanı
Bey ile geminin
şiklikler yapmıştı.

gemiye bulamamıştı

Yücel Boru Fen Lisesi
Öğrenci Gazetesi

Yücel Boru F.L.
Adına Sahibi

İsmail BOĞA

Yayın Yönetmeni

*Sevgi Akbaba
TDE Öğretmeni*

Yayın Kurulu

*Arif Dülger
Mdr. Yard. /Yayın Danışmanı*

*İrem Üçer
Editör*

*Arif Bekdik
Yazar*

Yazın Kontrol Ekibi

*Mete Şenyar 11/A
Burak Yusuf 10/A
Tuana Erdem 10/A
Oğuz Aydoğan 9/B*

Yazarlar

*Arif Dülger
Ömer Perçin
Elif Önel
Enes Çağlayan
Şevval Sarpkaya
Nisanur Doğan
Metehan Şenyar
Arda Gevher*

Dağıtım

Basılı ve Dijital

İletişim

ybfl.gazete@gmail.com

yıs sabahı, güneşin ilk ışıkları ile Sam-sun'a sağ salım ulaştılar. İşte bir ülkenin bağımsızlık umudu böyle var oldu, kurtuluş harekâtı böyle başladı; özgürlüğe giden yola o gün çıkıldı. Bu yola çıkış vatanımıza sahip olma emelleri olanlara bir başkaldırıdır, işgalcilere karşı bir direniştir, vatan aşkıyla yanıp tutuşanları bir araya getirir.

İşte, yorulmamak üzere yola çıkanların bu destansı öyküsünü yazan kahraman Mustafa Kemal'dir. O, karanlıklara doğan güneş, bağımsızlık meşalesini yakan ateştir. Benzeri görülmemiş savaş stratejisiyle ve kimsenin aklına gelmemiş fikirleriyle kurtuluş yolunu açan ve Kurtuluş Savaşı'nın kazanılmasını sağlayan dahi bir askerdir. Milletimizin bağımsızlığını yine milletimizin azim ve kararlılığının kurtaracağına inanan, ulsumuzun şahlanişının destanını yazmasına öncülük eden şanlı kumandandır. Ey Osmanlı Devleti'ne "hasta adam" diyen Rus İmparatoru 1. Nikolay! Bil ki hasta adamın şifası; yokluktan varlığı çıkaran, vatan aşkımızı küllerinden doğuran, hayatını ülkemizi kurmaya adanmış bu fedakâr adamdır.

Bağımsızlığı uğruna nice canlar verilen bu vatan senin, benim, bizim ve bu hissi

yüreğinde taşıyan Türk milletinin en kıymetli hazinesidir. Yurdumuz; 16 Mayıs 1919'da dinlenmemek üzere yürümeye karar verenlerin vatan sevgisinin timsali olarak gördükleri Türk gencine emanettir. Bir Türk genci olarak bu emanete sadece 19 Mayıs'ta değil, her gün sahip çıkacağıma ve her durumda vatanımızı en değerli emanet olarak muhafaza ve müdafaa edeceğime ant içerim. Bağımsızlığımızı korumayı, ülkemizin doğum gününü kutlamayı, büyük zaferin kazanılmasını sağlayanları mütemadiyen anmayı, bu ruhu yaşatmayı ve geleceğe coşkuyla aktarmayı kutsal bir görev ve borç bilirim.

Elif Önel

Güzelliğe dair şu zamana dek onca şey söylediniz, ama aslında ondan değil, giderilmemiş ihtiyaçlardan söz etmekteydiniz; hem güzellik bir ihtiyaç değil, coşkunluktur. Ne susamış bir ağızdır ne de uzatılmış boş bir avuç. Tutuşmuş bir yürek, büyülenmiş bir ruhtur.

~İçinizden biri

FARKINDA OLMALI

GÜNDEM

Farkında olmalı insan... Kendisinin, hayatın, olayların, gidişatın farkında olmalı. Farkı fark etmeli, fark ettiğini de fark ettirmemeli bazen...

Bir embriyodan nasıl yaratıldığını fark etmeli.
Anne karnına sığarken dünyaya neden sığmadığını, ve en sonunda bir metreka-relik yere nasıl sığmak zorunda kalacağını fark etmeli.
Şu çok geniş görünen dünyanın, ebede nispetle anne karnı gibi olduğunu fark etmeli.
Henüz bebekken 'dünya benim!' dercesine avuçlarının sımsıkı kapalı olduğunu, ölürlen de aynı avuçların 'her şeyi bırakıp gidiyorum işte!' dercesine apaçık kaldığını fark etmeli.
Ve kefenin cebinin bulunmadığını fark etmeli.
Baskın yeteneğini fark etmeli sonra. Kendisi, ailesi, milleti ve insanlık için yapabileceklerini, nasıl yaşarsa öyle öleceğini fark etmeli insan.
Hayvanların yolda, kaldırımında, çöplükte ama kendisinin güzel hazırlanmış mükellef bir sofrada yemek yediğini fark etme-

Ömer Perçin /Müdür Yrd.

li. Eşref-i mahlukat (yaratılmışların en güzeli) olduğunu fark etmeli ve ona göre yaşamalı.

Gülün hemen dibindeki dikenini, dikenin hemen yanı başındaki gülü fark etmeli. Dolabında asılı 15 gömleğinin sadece üçünü giydiğini, ama arka sokaktaki komşusunun o beğenilmeyen gömleklere muhtaç olduğunu fark etmeli.

Dün olduğu gibi bugün de özgürlük ve bağımsızlığımıza kast eden ihanet ve şer odaklarının bulunduğu, semalarında ezanların çınladığı, ufuklarında al bayrağın dalgalandığı özgür ve bağımsız bir ülkede yaşamının kıymetinin farkında olmalı.

Bizler özgürce ve güvenle yaşayalım diye terlerini kanlarına karıştıranların, hiç düşünmeden canını verenlerin, sakat kalanların, nice dul kalan eşlerin, ana babasını yitirip öksüz ve yetim kalan çocukların farkında olmalı.

Ömür dediğin üç gündür, dün geldi geçti, yarın meçhuldür,
O halde ömür dediğin bir gündür, o da bugündür.

Bu günün kıymetinin farkında olmalı.

Sevgili gençler!

Kahraman ecdadımızın bin bir fedakârlıkla edindiği ve bizlere bıraktığı mukaddes mirasın asıl sahipleri sizlersiniz. Ülkemizin geleceğinde ve dünyada söz sahibi olmanız; inançlı, üstün ahlaklı, bilgiyi kullanabilen, soran, sorgulayan, araştıran, planlı ve düzenli çalışan, okuyan, teknolojiyi layıkıyla kullanan, insan haklarına saygılı, yenilikçi ve bilinçli bireyler olarak yetişmenize bağlıdır.

Bütün bunları göz önünde bulundurarak hayatınıza yön vermeniz temennisiyle, başta gazi Mustafa Kemal olmak üzere,

cumhuriyetimizin sağlam temellerini atan herkese, aziz şehit ve gazilerimize, bir kez daha minnettarlığımı ifade ederken öğretmenlerimizin ve siz sevgili gençlerin 19 Mayıs Atatürk'ü Anma Gençlik ve Spor Bayramı'nı kutlar, hepimize sevgilerimi sunarım.

26 MAYIS
PERŞEMBE

- ✓ 10:30 Açılış Programı
- ✓ 11:00 Stand-Up Ömer Akbaba
- ✓ 11:30 Okul Müzik Grubu Konseri
Protokol Stand Gezisi
- ✓ 12:00 Türkçe Münazara Yarışması Finali
- ✓ 12:00 İngilizce Münazara Etkinliği - 9
- ✓ 13:00 Ses Yarışması 1. Gün
- ✓ 13:00 Futbol Turnuvası Finali
- ✓ 13:45 İngilizce Münazara Yarışması 11 Finali
- ✓ 13:45 Milyoner - Bilgi Yarışması Finali
- ✓ 14:30 YBFL Öğretmen Sohbeti
- ✓ 14:30 Tiyatro Sporu
- ✓ 15:15 Basket Atış Yarışması
- ✓ 15:15 Halay Etkinliği
- ✓ 15:15 Su Savaşı Etkinliği ve Müzik

BAHÇE ANA SAHNE ETKİNLİKLERİ

ALT BAHÇE SPOR ETKİNLİKLERİ

KONFERANS SALONU ETKİNLİKLERİ

27 MAYIS
CUMA

- ✓ 09:40 Enstrüman Yarışması
- ✓ 10:30 Ali Yaşar Kara Konseri
- ✓ 10:30 İngilizce Münazara Etkinliği - 10
- ✓ 11:00 Yetenek Yarışması
- ✓ 11:00 Voleybol Turnuvası Finali
- ✓ 12:00 Ses Yarışması Finali
- ✓ 13:00 Açık Mikrofon (Stand-Up) Etkinliği
- ✓ 13:00 Satranç Turnuvası Finali
- ✓ 13:30 Kareoke
- ✓ 13:30 Kelime Oyunu Finali
- ✓ 14:30 Doğaçlama Tiyatro - Sevgi Hoca
- ✓ 14:30 Geleneksel Sokak Oyunları
- ✓ 18:00 2022 Mezuniyet Programı
- ✓ 22:00 2023 Mezuniyet Programı Kapanış

ÖZGÜRLÜK MEŞALESİ

GÜNDEM

Bir imparatorluk düşünün ki için için yanıyor. Girdiği son harpte de yara almış ve artık ölüm fermanını bekliyor. Halk ise perişan, yokluk içinde. Memleketin dört

bir yanını düşman çizmeleri çiğniyor. Buna rağmen bağımsızlık kıvılcımları görüyor vatanın her tarafında... Maraş'ta Sütçü İmam, Antep'te Şahin

Bey, İzmir'de Hasan Tahsin, Kastamonu'da Şerife Bacı, Erzurum'da Kara Fatma ve daha nice vatanperver bir ateş olmayı, düşmanı vatan kalbinden söküp atmayı istiyordu.

19 Mayıs sabahı bir vapur yaklaştı Samsun'a içinde nice kahramanları taşıyan. Bu vapur ki Türk milletini özgürlüğe götüren bir güvercin gibiydi. Bu vapur ki Türk milletinin bundan sonraki atlası olacak olan, kurtuluşu olacak olandı. Mustafa Kemal indi vapurdan adeta kahramanca. Ona verilen görev Türkleri susturmak idi lakin onun asıl görevi kıvılcımları birleştiren

Enes Çağlayan 10/B

ren bir meşale olmak ve bu meşaleyle milletin yolunu aydınlatmaktı. Öyle de oldu, başladı kurtuluş mücadelemiz Samsun'da, Havza'da. İşte o andan itibaren kıvılcımlar tek tek katıldılar meşaleye, birleştiler bir daha hiç ayrılmayacakmışçasına. İzmir'den Urfa'ya, Urfa'dan Trabzon'a, Trabzon'dan Kars'a kısacası vatanın her yerinde mücadele edildi Mustafa Kemal önderliğinde. Bu mücadele ile birlikte "Türk" yaralı bir kurt değil, küllerinden yeniden doğmuş güçlü ve bağımsız bir kurt olduğunu tüm dünyaya haykırdı. Mustafa Kemal ne demişti daha en başında, "Geldikleri gibi giderler.". Öyle de oldu zaten, isteseler de istemeseler de çektiler kirli ellerini üzerimizden. Artık bizim için makus bir talih yoktu. Kapanmıştı o eski defterler, hüznler, kayıplar... Aksine yepyeni bir devletimiz ve onun geleceğe umutla bakan, geleceği aydınlatacak olan nice ışıkları vardı. Bu ışıklar ile birlikte cumhuriyet kuruldu, ilerledi ilelebet payidar kalmak için.

Tüm bu mücadeleler içinde 19 Mayıs'ta Samsun'da olan tek gerçek şeydu: Mustafa Kemal bir adım attı, onun peşinden koskoca bir millet ayağa kalktı ve kükredi hasmının üstüne kanının son damlasına, sözünün son kelimesine kadar.

ZAMANA YENİK RUH

DENEME

Şevval Sarpkaya 9/C

içimdeki mahzene hapsolmuş benliğimi, ruhumun derinliklerinde arayışla geçti kaybolan yıllarım. Kendimi hiçbir yere ait hissetmeyişi ve savrulup gittiğim zaman diliminde neyi niçin yaptığımı anlam veremiyordum bir türlü. Düşündükçe anlamını yitiren anılardan geriye ne kalmıştı? Hissetmekten muzdarip olduğum duyguları anımsayamıyordum bile.

Bu vakte kadar kendime, kendimi düşünmek için zaman ayırmadığımı fark ettim. Kulağa ne kadar ürkütücü geliyor; oysa kurumasını beklediğim kareli gömleğimi, dolduğu için

yarın değiştirmem gereken çöp poşetini, ufalanan kırıntılara karıncaların büyük bir hızla baskın yapacağını dahi düşünmüştüm. Kimsenin bildiğini zannetmediğim, doğru ya benim bildiğim de meçhuldü, beni tanıyabilmiş miydim?

Şayet biri bana en sevdiğim yemeği, dinlemekten zevk aldığım müziği ya da baktıkça derin sualler taşıyan o rengi soracak olsaydı ne yanıt verecektim ki, yağmurlu havada gökyüzünü kaplayan gri bulutlar hayatın gerçeklerini tüm karamsarlığıyla göz önüne serdiğindedir

belki en sevdiğim ton. Güvertede martılarla yediğim simidin tadı da hala damağımdadır. Küçükken annemin radyodan “Bir gün belki hayattan/Geçmişteki günlerden/Bir teselli arasın/Bak o zaman resmime” nağmeleriyle Cem Karaca’ya eşlik eden sesi kulağıma hoş gelirdi sanırım.

Düşüncelerimin girdabında boğulurken üzerinde ağır baskı hissettiğim gözlerimi büyük bir hışımla kapıyorum. Altmışında dört elle sarıldığım işimden emekli oluşumla pek de yakınlık beslemediğim insanlardan sıyrılışımı hatırlıyorum. Uzun zamandır bir şey ifade etmeyen hayatımın bilinmezliğe doğru sürüklenişini alelade bir yabancı edasıyla karşılıyorum. Birden bir ses duyuyorum. Kızımın baba deyişi yankılanıyor kulaklarımda. Kainatın en mutlu adamı ilan ediyorum kendimi, sihirli

sözcüğü her söyleyişinde. Büyük bir kalabalık sarmalıyor çevremi, elimde yüzük, diz çökmüşüm sevdiğim kadının önünde. Ruhum merak ve heyecandan

ve bilhassa tarif edilmez sevinçten payidar hale gelmiş. Aniden duraksıyorum. Onun olmadığı gerçeği yapıyor yakama. Aldığım nefes güçleniyor, daralıyorum git gide. Verdiğim sözü iki kez tutamadığım sancısı kaplıyor vücudumu. Her yanına gittiğimde bir demet fazla alıyorum. Burnumu menekşe kokusu gıdıklıyor, rüzgarın saçlarını okşadığında taşıdığı kokudaki gibi. Deli dolu okul yıllarım canlanıyor belleğimde. Acı bir te-

bessüm beliriyor yüzümde. Genç bana bakıyorum, gözlerimde hâlâ sönmemiş ışığın parıltısına imrenerek bakakalıyorum. Biraz daha seyre dalıyorum anılarımı. Geç saate kadar oyun oynamış annemden işittiğim azarla güç bela evin yolunu tutuyorum. Terden sırlıklam kıyafetlerimi değiştirirken annem sesleniyor "Yemeğin soğuyacak oğlum" diyor. Annemin dudaklarından dökülen kelimeye dikkat kesiliyorum....oğlum! Yanına gidiyorum, var kuvvetimle sarılıyorum sımsıkı. Geçen 40 yılın hasretini 5 dakikada gidermeye çalışıyorum. Sonra, sonra... Her şey bulanıklaşıyor.

Bir ürperiş duyuyorum zamana yenik ruhumda. Kapattığım gözümü açamadığının sebebini anlıyorum, ölümü bekleyen sayısız ruh arasından seçilenin ben olduğuma boyun eğerek. Ve beklenmedik bir anda, yıllarca bedenime esir aldığım ruhumun özgürlüğe kavuşmasını kutluyorum.

Ve herkes gibi ben de ölüyorum.

“

Edebiyat da çok iyi bir şey, Varenka, çok iyi bir şey; bunu onlarda geçen üçüncü günümde anladım. Derin bir şey! İnsanların kalplerini güçlendiren, eğiten bir şey ve onların elindeki kitapta da bu konuda bir çok şey yazılmış. Çok güzel yazılmış! Edebiyat bir tablo, yani bir tür tablo ve ayna; ifade tutkusu, ince bir eleştiri, edebe yönelik bir eğitim ve bir belge. Onlarda bütün bunları gördüm.

Dostoyevski, *İnsancıklar*, syf.82

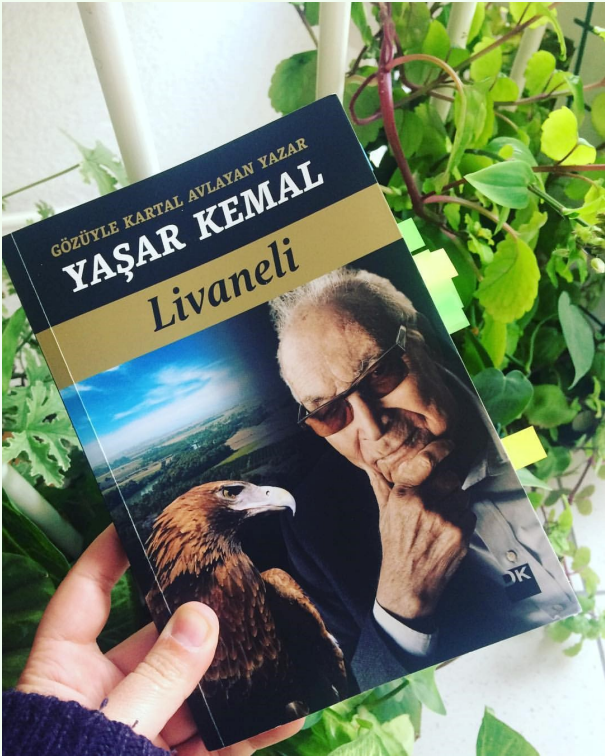
ZÜLFÜ LİVANELİ GÖZÜNDEN YAŞAR KEMAL

İNCELEME

Türk Edebiyatında önemli bir yeri olan ve kitapları ve kendisi dünyaca bilinen ünlü yazar Yaşar Kemal'in ölümüyle beraber insanların onun hakkında daha fazla şey bilme isteği doğmuştur.

Harvard ve Princeton gibi saygın üniversitelerde konferanslar ve dersler veren; romanları, fikirleri ve müziği ile dünya basınında övgülerle karşılanan bir sanatçı olan Ömer Zülfü Livaneli tarafından kaleme alınan, Yaşar Kemal'in kitaplarını okuyup onun hakkında bilgi sahibi olmak isteyen insanlara bilgi vermek amacıyla yazılan bu eser, Doğan Egmont Yayıncılık tarafından 2016 yılında satışa çıktı.

Kitap; kısa bir önsözün ardından iki ana bölüm, kırk beş bölüm, kısa özgeçmiş, yaşamından seçkiler ve eserlerinden

Nisanur Doğan 9/D

oluşmaktadır.

Yazar kitabın önsözünde kısaca Yaşar Kemal'den, ona kattıklarından ve neden bu kitabı yazma gereği duyduğundan bahsetmiştir.

"Çünkü bir yere girdiği zaman, başlar ona dönerdi; sesi, konuşması, bedeni, davranışları dikkat çekerdi." (s. 15)

"Latin Amerika'dan Uzakdoğu'ya kadar, kitap okurları Çukurova adını öğrendi. Çünkü Yaşar Kemal Çukurova mikrokozmosunda insanlar yarattı ve hareket ettirdi." (s. 52)

Kitabın ilk beş bölümü giriş niteliğinde olup Yaşar Kemal'in anlattığı konulardan bahsedilmiş, üslubunun nasıl olduğu söylenip siyasi duruşundan bahsedilmiştir. Yaşar Kemal, eserlerinde Çukurova köylüsünü kendine has bir anlatımla, olayları iyi bir şekilde hissettirerek anlatır.

"Yaşar Kemal'li yılların belleğimde biriktirdiği anılar o kadar yoğun, o kadar zengin ki; ağaçlar kalem olsa hepsini anlatmam, ayrıntılarını vermem mümkün değil." (s. 81)

"Edebiyatı ölüm kalım meselesi olarak algılayan, dünyaya hikaye anlatmak üzere gelmiş bir büyük yaratıcının heyecanıydı bu. Şapka çıkardım." (s. 89)

Kitabın ilk bölümü (s. 80-114) "Anılar" adlı bölümdür. Bu bölümde Zülfü Livaneli, Yaşar Kemal ile yaşadığı, kendisinde iz bırakan bazı olayları kendi ağzın-

dan anlatır.

*"El kapılarında
daki boynu
bükük hal-
kın övüncü-
dür Yaşar
Kemal.*

*Türk sanat-
çıları, bir
deniz feneri
gibi parılda-
yan bu yazara
ayarlamışlardır pu-
sulalarını."* (s.125)

göre

Kitabın ikinci bölümü (s. 116-222) "Yazılar" adlı bölümdür. Kırk bölümden oluşup 1992 yılından 2012 yılına kadar Livaneli'nin Yaşar Kemal hakkında yazdığı bazı yazılar derlenmiştir. Bu yazılarda yazarların katliamından, Kürt sorunları nedeniyle birlik olamamamızdan ve yalnızca herkes birlik olursa millet olabileceğimiz gibi konulardan bahsedilmiştir. "Yaşar Kemal Kartal Avlıyor" adlı son bölümde ise kitaba adını veren olaydan bahsedilmiştir.

"Şaşırtıcı imgelemi, insan ruhunun derinliklerini kavrayışı, anlatımının şiirselliği ile yalnızca Türk romanının değil dünya edebiyatının da önde gelen isimlerinden biri olan Yaşar Kemal'in yapıtları kırkı aşkın dile çevrilmiştir." (s. 224)

Bu kısımlardan sonra Yaşar Kemal'in kısa özgeçmişi anlatılmış, kendisini olduğu bazı fotoğraflar koyulmuş, yaşamından kronolojik sırayla seçkilere yer verilip eserleri de eklendikten sonra kitap sona ermiştir.

Ben kitabı çok beğendim, anlatım dili çok güzeldi. Livaneli, ciddi bir biyografi gibi değil anılarla anlattığı için çok sıkıldığım söylenemez. Yaşar Kemal ile ilgili daha önce bilmediğim birçok bilgiyi öğrendim. Benim için faydalı bir kitaptı. Akıcı bir kitaptı sadece Livaneli, Yaşar Kemal'i fazla övdüğü için sıkıldım.

PALYAÇO

Kaç kişiyi öldürdüm düşlerimde,
Kaç kilo çeker ki yalnızlık,
Kaç kere ezildim altında yaz yağ-
murlarının.
Belki de palyaçolar ağlardı, pazartesi
sabahları,
Her sirk geldiğinde ağlamaklı olur-
duk,
Hep ağlamaklı olurduk, gülünecek
halimize.

Kim sevmezdi ki çiçekleri filan?
'Ben sevmezdim' dedim,
'Yalan!' dedi.

Bunu palyaço söyledi,
Palyaço söyledi, ben yazdım.
Yazdım, yazmasam ağlayacaktım.
Herkes ağlarmış biraz, ben de ağla-
dım.

Sırf bu yüzden mi ağladım?
Alçaklık gibi bir şey oldu bu biraz.
Biraz, birazdım her şeyden.
Dün biraz sinirlenmişim mesela,
Yarın, bir kadını seveceğim biraz,
Biraz biraz kör oldum bugünlerde.

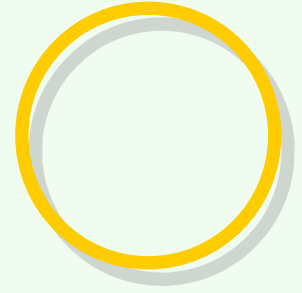
...
Eksilmesin hiçbir şey.
Hiçbir şeyden dahi olsa, kalsın biraz.
Umursamıyorum yılgınlığımı filan.
Çünkü sessizce yaşanmalı her şey.
Bir devrim sessizce olmalı mesela.
Ve her sözcüğüne inanmalı bir palya-
çonun.

Bir palyaço neden yalan söylesin ki?
Ben palyaço olsaydım yalan söyle-
mezdim,
Marangoz olsaydım da söylemez-
dim,
Ben insan olsaydım yalan söylemez-
dim.
Hem nereden çıkardınız palyaçonun
yalınlığını?

TURGUT UYAR

ZAMANDA KAYBOLMAK

DENEME

Metehan Şenyer 11/A

Bu yazıyı gece 3 sularında yazıyorum. Sanırım yazdığım her kelimedede uykunun biraz daha beni ele geçirip durdurmasını ümit ediyorum. Muhtemelen bu isteğim yerine gelmeyecek, bu satırları okuduğunuzda göre de gelmemiştir. Son 2 hafta boyunca düşündüğüm tek şey zamandı ve onunla olan etkileşimimdi. Evet, böyle söylemek kulağa çok ben-cilce geliyor değil mi? Siz mi zamanla etkileşime girip ona şekil verirsiniz yoksa zaman mı sizinle etkileşime girip yolunu bulur? İkisi de aynı şeymiş gibiler ama değiller. Bakış açınız hayattaki çoğu duruma karşı tepkinizi şekillendirir. Zamanı kendinize dost mu düşman mı olarak seçeceğiniz de buna dâhildir. Ben zamanla olan etkileşimimde kendimi başlatıcı olarak temel alma taraftarıyım çünkü zamanı iyi değerlendirip onu dost edinmek bizim elimizde olan bir şeydir. Zaman üzerine düşündüm derken tabii ki sadece bu düşünceleri üretmekle uğraşmadım, bundan ziyade “Zamanı geriye sarabilseydim tekrar aynı yoldan mı ilerlerdim?” diye düşündüm. Cevabı kesin olarak bilmiyorum ama bir şeyleri değiştirirdim gibi de hissetmiyorum. Şu an bulunduğum yeri kabullenmenin verdiği tepkisizlik mi yoksa farklı yollarda ne olurdu diye düşlemenin içim-

de yaratacağı boşluğu fark ettiğim için hayal kurma cesaretimi kaybetmemin mi beni bu hisse ittiğinden emin olamıyorum. Ama emin olduğum bir şey var ki o da hayatımın en saçma dönemlerinden birinde olduğumu düşünmem. Bunun sebebi de sanki zamanda sabitlenmiş gibi hissetmem. Bir şeyler oluyor ama başka şeylere etki etmiyor veya beni olmak istediğim yere ulaştırmıyor. Yaşadığım her şey ya kendi için başlayıp son buluyor ya da başlayıp yarıda kalıyor. Bu tabii ki benim hissettiğim durum, muhtemelen asıl olan şeylerin benim gördüklerimle pek bir alakası yoktur. Sanırım bu durumu kafama takıp yazıya dökmemin sebebi de bu. Bir sorun olduğu apaçık ortadayken sorun yokmuş gibi hissetmemin farkında olmama rağmen huzursuzlanamamak beni rahatsız ediyor. Evet o kadar zaman felsefesi yapıp bunları düşünmemin sebebinin zamanda kaybolmuş gibi hissetmem gibi klişe bir şey çıkması çok ilginçti değil mi? Neyse hayatınızdan verimli geçme olasılığı olan 5 dakika çaldığım için kusura bakmayın. Hepinize iyi günler!

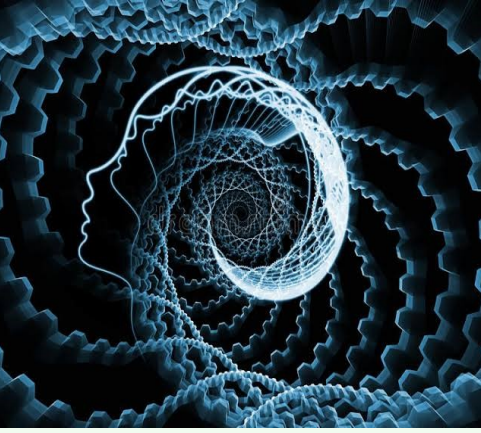
MERDİVEN

DENEME

Arda Gevher 9/A

Düşünen insan derler hep, aslında ne kadar saçma bir tabir. Düşünmeyen insan mı olur? İyi ya da kötü, gerekli ya da gereksiz her insan düşünür. Zaten bizi biz yapan da bu değil mi? Etrafımızdaki nesnelere anlam dediğimiz garip kavramı ekleyerek yapılandırıyoruz. Biz olmasak varlık olamazmış, her şey bizim içinmiş gibi geliyor. Ne kadar yüce, ne kadar içler acısı...

Düşünen insanın diğer insanlardan ayrıldığı söyleniyor, özel oldukları söyleniyor fakat dediğim gibi herkes düşünür, bir şeylere kafa yorar. Ben ise özel olanların ve saygı gösterilmesi gerekenlerin sadece düşünenler değil, düşünmenin yanında bu fikirlerini açık bir şekilde ifade edebilenlerin olması gerektiğini düşünüyorum. Bunun sebeplerini açıklamadan önce düşüncenin insanlığa olan etkilerini kendi açımdan anlatmak istiyorum. Her düşünce bir basamak, basamakları tırmanarak yükselen de medeniyetimizdir. Bazı parçalar çok sağlam olmasına karşın bazılarıysa kırık olabilir. Fakat bu şikayet edilebilecek bir olay değildir. Oysa ki her sağlam parça kadar kırık parçalar da olmalıdır, en az sağlamları kadar önemlidir. Sağlamlara basarak yükselirken, kırıklara

basarak tökezleriz. Düşe kalka, düşe kalka her geçen zaman, eklenen her basamak yeni bir tecrübe yeni bir yol demektir. Hepsini dener, süzgecimizden geçirir sonra doğru olduğunu düşündüğümüzden yükseliriz ki hep en sağlam olan yol bizim yürüdüğümüz olsun. Bu yüzden düşüncelerinizi, korkularınızı, mutluluğunuzu, üzgünlüğünüzü, aşkınızı paylaşmaktan çekinmeyin. Paylaşın ki sadece sizin içinizde başlayıp biten fırtınalar olmak yerine bir anlama kavuşsun. Başka insanlardan, farklı gözlerden, farklı beyinlerden aynı tahtanın nasıl yontulduğunu göreceksiniz. Paylaştıkça sürekli yeni basamaklar eklenecek ve yeni yollar oluşacak. Hepsinin sağlamlığı kontrol edilecek, sağlam olanlardan yükselirken kırık olanlar bize deneyim kazandıracak. Bizi, insanlığı adım adım yükseltecek.

TESADÜFLERE İHTİYAÇ VAR,
ZAMANSIZ VE PLANSIZ GELEN
GÜZELLİKLERE...

Jose Mauro de Vasconcelos, *Sefer Portakalı*

DIRILIŞ ŞEHİRİ: BİLECİK

Torundan dev çınara kutlu bir doğuşun kentidir Bilecik. Öğuzların Bozok Kalunun bir boyu olan Kayı Boyu Anadolu Selçuklu Hükümdarı Sultan Alaeddin Keykubad'ın Ertuğrul Gazî'ye Söğüt'ü kışlak, Domanic çarşısını ise yaylak olarak vermesi ile uç beyliği aralından cihan devletinin dönüştürülecek kutlu davanın temelleri atıldı. Bu kısa yazımızda uzun uzun tarih anlatmak yerine, yanbaşımızda duran ve bizi bekleyen bu kutlu topraklarda ziyaret noktalarından oluşan küçük bir rota çizmeye gayret edeceğiz.

Istanbul'a 1,5 saatlik mesafede olan bu küçük Anadolu şehrinde ilk durağımız Bilecik merkezinin çıkışında sağda bulunan vadi içerisindeki Osman Gazî'nin hocası ve kaim pederi olan Şeyh Edebalı ile Osman Gazî'nin eşi Balâ Hatun Türbesi'ni ziyaret edip Orhan Gazî yaptırdığı ve kendi adını taşıyan camii ziyaret edebilirsiniz. Vadi içerisinde bir çok sadece minaresi kalmış cami kalıntılarını göreceksiniz. Yunan işgali sırasında tahrip edilmiş hepsi. Büyük kaya sütunundaki efsanevi zinciri ve Bilecik Belediyesince düzenlenen Tarih Şeridi Müzesi ve 3D sinema etkinliğine ücretsiz katılabilirsiniz.

Orhan Gazî Camii'nin ilk minaresi mevcut camiye 30 m uzaklıkta tek başına bir yamaçta tüm heybetiyle ziyaretçilerine gurur veriyor

Söğüt İlçe Jandarma Ulaştırma Eğitim Merkezi Komutanlığında görevli 9'u Jandarma Uzman Çavuş, 4 ü erbaş ve er olmak üzere toplam 13 asker nöbet ve nöbet değişim töreni için görevlendirildi. Alp kıyafetleri ile kuruluş dönemlerine götüren bu uygulama için yurt içi ve dışından çok sayıda turist gelmekte.

Bilecik merkezde bulunan vadi içerisinde birçok eseri birarada görüp küçük tezgahlardan hediyelik eşya alabilir, fiyatları uygun ve lezzetli yöruk çadırlarında gözleme ayran molası verebilirsiniz. Bir sonraki durağımız olan 25 km mesafede olan Söğüt'e geçerken yol üstünde 3 boyutlu Osmanlı Tuğrası ve Eskişehir Kavşağındaki Kayı Boyu Simgesini görmeme ihtimaliniz yok. Bilecik-Söğüt yolunun 15. km'sinde Osmanlı'nın ilk kadısı ve Osman Gazî'nin bacanağı olan Dursun Fakih Türbesi konumlandığı tepe itibarı ile tüm ihtişamı ile karşınıza çıkacaktır. Dursun Fakih'tan sonra yolumza meyve bahçeleri içinde devam ederek küçük şirin bir Anadolu şehri Söğüt'e varacağız.

Söğüt, 400 çadırılık bir obadan Cihan Devleti'ne dirilişin şehri. Şehrin girişindeki Ertuğrul Gazî Türbesi çeşmesi, ve Diriliş Ertuğrul dizisinden de ismine aşina olduğumuz Ecdat kabirleri sizlerin dualarını bekliyor. Türbe üzerindeki kurşun izleri ise Yunan zulmü ve kininin ne boyutta olduğunu açık göstergesi. Alp kıyafetli nöbet tutan askerler ve kostümlerle fotoğraf çekilmeye çalışan binlerce km uzaktan gelmiş turistler. Sadece bu alanda bile saatlerce vakit geçirebilirsiniz. Söğüt küçük bir ilçe. Pek çok eser ve gezilecek yer mevcut. Hamidiye Camii ve İdadisi, Çelebi Mehmet Camii, Dar-ül Eyyami ve Çeşmeleri ile tarihi doyumu fazlası ile yaşayabileceğiniz bir mekan. Uzun uzun anlatılması gereken bir güzergahı kısacık anlatmaya gayret ettik. Affola

Arif DÜLGER